

15:35ч.

Централна избирателна комисия
вх. № НР-1136/18.01.16

Чрез

Централна избирателна комисия

До

ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

ЖАЛБА

От

Станислав Тодоров Трифонов, български гражданин,
ЕГН притежаващ лична карта номер
, издадена на г. от МВР
постоянен адрес:

в качеството ми на Председател и Представляващ
Инициативен комитет по чл. 10, ал. 2 от ЗПУГДВМС за
организиране на подписка за произвеждане на
национален референдум, създаден на 26.10.2015 г. в
Република България, Столична община, град София
1463, район „Триадица“, площад „България“ № 1, в
сградата на Националния дворец на културата („НДК“),
зала 12, на основание, при условията и по реда на
Закона за пряко участие на гражданите в държавната
власт и местното самоуправление (наричан по-нататък
„ЗПУГДВМС“), надлежно вписан на основание чл. 10, ал.
3 от ЗПУГДВМС в публичния регистър на Народното
събрание и надлежно внесъл подписка с предложение с
мотиви (вписани в същия публичен регистър) до
Народното събрание за произвеждане на национален
референдум по шест въпроса, в резултат на което
Народното събрание е приело на 12 май 2016 г.
Решение за произвеждане на национален референдум
(Обн., ДВ, бр. 37 от 17 май 2016 г.)

телефон:

електронна поща:

(наричан по-нататък „Инициативен комитет“)

Срещу: Решение на Централната избирателна комисия
„ЦИК“ № 4000-НР от 11.11.2016 г. относно: обявяване на
результатите от гласуването в националния референдум
на 6 ноември 2016 г., публикувано на интернет
страницата на ЦИК на 11.11.2016 г. в 18:49 часа

**УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ
ПРИ ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД,**

1. ОТНОСНО ДОПУСТИМОСТТА НА ЖАЛБАТА:

1.1. Инициативният комитет по чл. 10, ал. 2 от ЗПУГДВМС за организиране на подписка за произвеждане на национален референдум, създаден на 26.10.2015 г. в Република България, Столична община, град София 1463, район „Триадица“, площад „България“ № 1, в сградата на Националния дворец на културата („НДК“), зала 12, на основание, при условията и по реда на Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление (наричан по-нататък „ЗПУГДВМС“), е надлежно вписан на основание чл. 10, ал. 3 от ЗПУГДВМС в публичния регистър на Народното събрание и надлежно е внесъл подписка с предложение с мотиви (вписани в същия публичен регистър) до Народното събрание за произвеждане на национален референдум по шест въпроса, в резултат на което Народното събрание е приело на 12 май 2016 г. Решение за произвеждане на национален референдум (Обн., ДВ, бр. 37 от 17 май 2016 г.). Съгласно чл. 24 от ЗПУГДВМС „Законността на резултатите от национален референдум може да се оспори от лицата по чл. 10, ал. 1 и 2 в 7-дневен срок от обявяването им от Централната комисия за произвеждане на национален референдум пред тричленен състав на Върховния административен съд, който се признася с решение в 14-дневен срок.“ Нашият Инициативен комитет в именно такъв по чл. 10 ал. 2 от ЗПУГДВМС, видно от горепосочения публичен регистър на Народното събрание и обнародваното в Държавен вестник, бр. 37 от 17 май 2016 г. Решение на Народното събрание от 12 май 2016 г. за произвеждане на национален референдум, както и от приложените към настоящата жалба писмени доказателства, също доказващи активната процесуална легитимация, а именно - Предложение до 43-то Народно събрание от Инициативен комитет за произвеждане на национален референдум, входирало в Народното събрание с вх. № ПГ-516-00-21 от 08.02.2016 г. и Констативен протокол за извършена проверка на

опис и съдържание на внесена от Инициативен комитет на граждани подписка, с вх. № 516-00-21 за произвеждане на национален референдум по посочените шест въпроса.

Това установява активната

процесуална легитимация за обжалването на горепосоченото Решение на Централната избирателна комисия („ЦИК“) № 4000-HP от 11.11.2016 г., публикувано на интернет страницата на ЦИК на 11.11.2016 в 18:49 часа.

Именно нашият Инициативен комитет е единственият субект, който е успял да инициира най-значимия национален референдум в новата история на България. Смисълът на съществуването, целта на дейността и правният интерес на Инициативния комитет е произвеждането на националния референдум и неговият успех чрез прилагането на чл. 23, ал. 1 от ЗПУГДВМС при стриктно спазване на приложимото законодателство. Всички фактически и правни усилия на Инициативния комитет са насочени към съдъването на условията по чл. 23, ал. 1 от ЗПУГДВМС. Обжалваното решение засяга правния интерес на Инициативния комитет от прилагането на чл. 23, ал. 1 от ЗПУГДВМС.

1.2. Настоящата жалба е подадена в срока по чл. 24 от ЗПУГДВМС, защото резултатите от националния референдум са обявени от ЦИК с Решение на Централната избирателна комисия („ЦИК“) № 4000-HP от 11.11.2016 г. относно: обявяване на резултатите от гласуването в националния референдум на 6 ноември 2016 г., публикувано на интернет страницата на ЦИК на 11.11.2016 г. в 18:49 часа.

2. ОТНОСНО ОСНОВАТЕЛНОСТТА НА ЖАЛБАТА

2.1. С настоящата жалба обжалваме решение на Централната избирателна комисия („ЦИК“) № 4000-HP от 11.11.2016 г. относно: обявяване на резултатите от гласуването в националния референдум на 6 ноември 2016 г., публикувано на интернет страницата на ЦИК на 11.11.2016 в 18:49 часа и Ви молим да го отмените поради това, че се основава на нищожен административен акт -решение на ЦИК № 3999-HP от 11.11.2016 г., публикувано на интернет страницата на ЦИК на 11.11.2016 в 20:00 часа, което на свой ред е нищожно поради липса на компетентност на ЦИК.

Видно от самото обжалвано решение на ЦИК № 4000-HP от 11.11.2016 г., същото посочва сред правните си основания и нищожното решение на ЦИК № 3999-HP от 11.11.2016 г.

В административноправната доктрина се приема, че нищожният административен акт не може да бъде годна правна основа на друг акт¹. Нищожният административен акт не може да бъде правно основание за издаването

¹ Лазаров, К. Недействителност на административните актове. София, Сиела, 1998, с. 24.

на друг административен акт. Смятаме, че решение на ЦИК № 3999-НР от 11.11.2016 г. е нищожно и поради това несъществуващо и не може да бъде годна правна основа и правно основание на обжалваното решение на ЦИК № 4000-НР от 11.11.2016 г. Именно поради това - решение на ЦИК № 4000-НР от 11.11.2016 г. е опорочено и унищожаемо и подлежи на отмяна, каквато искаме с настоящата си жалба.

В конкретния случай относно обжалваното решение не е спазена установената форма, защото едно от посочените правни основания - решение на ЦИК № 3999-НР от 11.11.2016 г. е нищожно и следователно правно нищо, правна нула и несъществуващо. В конкретния случай неспазването на установената форма опорочава обжалваното решение и го прави унищожаемо, тоест подлежащо на отмяна. Нарушено е едно от изискванията за действителност на административните актове - изискването за спазването на установената форма на административния акт.

В случая правно релевантни са чл. 184 от АПК във връзка с чл. 146, т. 2 от АПК (неспазване на установената форма) и чл. 74 от АПК във връзка с чл. 59, ал. 1, т. 4 от АПК (фактически и правни основания за издаване на акта).

Обжалваното решение подлежи на отмяна, като такова е искането ни и в настоящата точка от жалбата ни.

Съображенията ни за нищожност на решение на ЦИК № 3999-НР от 11.11.2016 г., представляващо правно основание за издаването на обжалваното решение на ЦИК № 4000-НР от 11.11.2016 г. са следните и са свързани с липсата на компетентност на ЦИК:

Законът за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление („ЗПУГДВМС“) не предоставя на ЦИК правомощие, въз основа на което ЦИК да може да се произнася по въпросите, съдържащи се в решение на ЦИК № 3999-НР от 11.11.2016 г. ЦИК няма компетентност да приема решение на ЦИК № 3999-НР от 11.11.2016 г. ЗПУГДВМС не предвижда такова правомощие за ЦИК.

Нещо повече – такава компетентност за постановяване на решение на ЦИК № 3999-НР от 11.11.2016 г. ЦИК няма и съгласно Изборния кодекс („ИК“), към чийто съответни разпоредби препраща общата норма на § 2 от Преходните и Заключителни разпоредби на ЗПУГДВМС: „За всички неурядени в закона въпроси относно произвеждането на национален и местен референдум се прилагат съответните разпоредби на Изборния кодекс.“ Нека се има предвид и аргументът, че общата препращаща норма на § 2 от Преходните и Заключителни разпоредби на ЗПУГДВМС релевира само прилагането на съответните разпоредби на ИК досежно неурядените в

ЗПУГДВМС въпроси относно произвеждането на референдума, но не релевира прилагането на съответните разпоредби на ИК досежно неуредените в ЗПУГДВМС въпроси относно действия, извършвани от ЦИК след произвеждането на референдума и непопадащи в обхвата на произвеждането на референдума. Решение на ЦИК № 3999-НР от 11.11.2016 г. не се отнася до произвеждането на референдума, а само до въпроси относно действия, извършвани от ЦИК след произвеждането на референдума и непопадащи в обхвата на произвеждането на референдума, и следователно няма как да се прилагат „съответните разпоредби“ на ИК, тъй като общата препращаща норма на § 2 от Преходните и Заключителни разпоредби на ЗПУГДВМС се отнася само до прилагането на съответните разпоредби на ИК досежно неуредените в ЗПУГДВМС въпроси относно произвеждането на референдума, но не се отнася до прилагането на съответните разпоредби на ИК досежно неуредените в ЗПУГДВМС въпроси относно действия, извършвани от ЦИК след произвеждането на референдума и непопадащи в обхвата на произвеждането на референдума. Видно от предмета на решение на ЦИК № 3999-НР от 11.11.2016 г. тези действия на ЦИК („*анализ на несъответствията между повторно въведените данни от протоколите на секционните избирателни комисии в ЦИК и сравняването им с данните от екземплярите на тези протоколи, въведени в РИК, от гласуването в националния референдум на 6 ноември 2016 г.*“) са по същество действия, извършвани от ЦИК след произвеждането на референдума и непопадащи в обхвата на произвеждането на референдума.

Съгласно чл. 42, ал. 2 от Конституцията на Република България, организацията и редът за провеждане на избори и референдуми се уреждат със закон. Редът, начина, правилата и организацията на референдумите - национални и местни са законово регламентирани в Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление, като по силата на изричната препращаща норма на § 2 ПЗР за всички неуредени въпроси относно произвеждането на национален и местен референдум се прилагат съответните разпоредби на ИК.

В глава втора "Референдум" раздел I "Произвеждане на референдум" от ЗПУГДВМС е уредна организацията по провеждането на референдумите, като в чл. 7, ал. 1 е възложено на Централната избирателна комисия да изпълнява функцията на

Централна комисия за произвеждане на национален референдум. Законодателят императивно е дефиниран и определил правомощията на ЦИК като централна комисия по провеждането на референдум.

Законът не делегира правомощие на ЦИК да въвежда със свое решение допълнителни изисквания, които не са предвидени в закона (Решение № 2159 от 25.02.2016 г. по адм. д. № 1893/2016 г., IV отд. на ВАС). ЦИК не може неоснователно да черпи аргументи и се позава на § 2 ПЗР ЗПУГДВМС, тъй като с него е уреден механизъм за прилагане разпоредбите на ИК, но само за неурядени в специалния закон въпроси относно произвеждането на референдум и то при наличието на съответни в кодекса разпоредби (Решение № 2159 от 25.02.2016 г. по адм. д. № 1893/2016 г., IV отд. на ВАС). Със свое решение ЦИК не може да си присъюва компетентност, която не е в нейните правомощия и то на етап, който е извън процедурата по произвеждане на референдума (подобен извод може да се изведе логически от Решение № 2159 от 25.02.2016 г. по адм. д. № 1893/2016 г., IV отд. на ВАС). Такава компетентност на комисията не е предоставена нито изрично със специална норма, нито в предоставената и обща компетентност.

Компетентността на органа винаги се определя в съответствие с материалния закон, като това е пряко следствие от конституционната норма на чл. 4, ал. 1. С акта с който органът е създаден е учредена и определена неговата компетентност и нормите, които уреждат тази компетентност не могат да бъдат тълкувани разширително (Решение № 2159 от 25.02.2016 г. по адм. д. № 1893/2016 г., IV отд. на ВАС). Те учредяват власт и единствено стриктното им тълкуване отговаря на чл. 4, ал. 1 от Конституцията на Република България и поради това те не могат да бъдат прилагани по аналогия, тъй като власт по аналогия не се създава (Решение № 2159 от 25.02.2016 г. по адм. д. № 1893/2016 г., IV отд. на ВАС).

Ако със свое решение ЦИК на практика е делегирала на себе си правомощия, това нарушение по своята правна природа представлява липса на компетентност по степен и води до нищожност на постановения административен акт (Решение № 2159 от 25.02.2016 г. по адм. д. № 1893/2016 г., IV отд. на ВАС).

Стриктно определената компетентност на държавните органи е гаранция за законността и принципа на правовата държава (господство на правото), в чието

съдържание се включват и постулатите за правна сигурност и правна стабилност. Последиците от нарушаването на компетенционните изисквания са тежки – всяко нарушаване на компетентността води до нищожност на издадения акт².

Издаването на административни актове при липса на компетентност или при превишаване на пределите на компетентността са нарушения на изискването за компетентност и по този начин се стига до най-тежката форма на недействителност, а именно до нищожност на издадения акт. Такъв акт е юридическо нищо и поради това не може да породи желаните от органа правни последици. Всеки може да се позовава на нищожността. За целите на внасяне на яснота и избягването на всякакво съмнение в отношенията обаче, нищожността следва да бъде прогласена³. Терминът „прогласяване“ на нищожността е синоним на „обявяване“ на нищожността. Нищожният акт не може да бъде годна правна основа на друг акт.

Тъй като нищожността само се обявява, прогласява, констатирането ѝ има декларативно, а не конститутивно (отменително действие)⁴.

За нищожността съдът трябва да следи и служебно. Същото се отнася и за административните органи, когато решаването на един въпрос от тях е обусловено от преценката на законността (действителността) на акта⁵.

На нищожния акт не се дължи подчинение и той не подлежи на изпълнение⁶.

Известно е, че нищожността касае валидността на административното волеизявление. При нищожните актове допуснатата незаконосъобразност предпоставя толкова тежко, радикално и нетърпимо нарушение на законността, че същите са лишени от правно действие и не могат да породят целените правни

2 Тълкувателно решение 2-91-ОСГК на Върховния съд на Република България. – В: Сб. „Постановления и тълкувателни решения на Върховния съд на Република България, 1953-1991, кн. 1. София, СЮБ, 1991, с. 646, 648.

3 В този смисъл е и Бюлетин „Съдебна практика на Върховния касационен съд и на Върховния административен съд на РБ“. София, 1997, № 7-8, с. 39.

4 Стайнов, П. Административно правосъдие. София, Стопанско развитие, 1936, с. 443.

5 Стайнов, П. Административните актове в правната система на Народна република България. София, 1952, с. 195. Вж. нормативната уредба по чл. 97, ал. 1 от АПК.

6 Това разбиране се поддържа от Стайнов, П. Административните актове в правната система на Народна република България. София, 1952, с. 151., както и от Лазаров, К. Недействителност на административните актове. София, Сиела, 1998, с. 25. Има и правна уредба по въпроса - вж. Дерменджиев, Ив., Костов, Д., Хрусанов, Д. Административно право на Република България. София, Сиби, 2012, с. 181 и сл.

последици. Поради изначалното наличие на такива сериозни недостатъци, водещи до недействителност на волята на органа се приема, че нищожният акт не е съществувал в правната действителност, поради което в административното право е въведен принципът, че всеки засегнат може да се позове на нищожността на акта във всеки момент, а искане за обявяване на един акт за нищожен може да се подава без ограничения във времето (арг.: чл. 149, ал. 5 АПК).

Иначе казано, нищожният акт страда от толкова непримирима противоправност, че изключва търпимостта му в правния мир.

Изискването за компетентност е едно от изискванията за законосъобразност на административните актове. Тези изисквания се извеждат по правно-логически път от чл. 146 от Административнопроцесуалния кодекс („АПК“) и са следните:

- а) компетентност на държавния орган, издал акта;
- б) спазване на установената форма;
- в) спазване на административнопроизводствените правила (процесуалните правила);
- г) спазване на материалноправните разпоредби, т.е. материална законосъобразност (законосъобразност по същество);
- д) съответствие на акта с целта на закона.

В българската административноправна доктрина въпросът за недействителността на административните актове е разглеждан задълбочено и последователно от редица изтъкнати автори⁷. Има единно разбиране, че нищожният акт не може да бъде саниран (заздравен). Следователно не е възможно последващо отстраняване и поправяне на порока, довел до нищожност на акта. И тъй като всяко нарушаване на изискването за компетентност води до нищожност, то при порока липса на компетентност саниране не е възможно.

Липсата на компетентност е от категорията на най-тежките и най-съществените пороци на административните актове. Именно поради високата степен на интензитета и голямата сериозност на порока се стига до нищожност на

⁷ Лазаров, К. Недействителност на административните актове. София, Сиела, 1998; Хрусанов, Д. За недействителността на административните актове. – Съвременно право, кн. 2/1997, издание на Софийски университет „Св. Климент Охридски“, Юридически факултет, София, издателство „Сиби“; Дерменджиев, Ив., Костов, Д., Хрусанов, Д. Административно право на Република България (Обща част). София, Сиби, четвърто издание, 2001, 183-193.

опорочения акт. Липсата на компетентност е първото основание за оспорване на административните актове⁸.

Компетентен орган е този, който разполага с всички видове компетентност – материална (предметна) компетентност (компетентност по материя), териториална компетентност (компетентност по място) и компетентност по степен. Константната съдебна практика в Република България е приела, че липсата на компетентност винаги води до нищожност⁹. От юридическа гледна точка нищожните актове не могат да породят, изменят или прекратят каквите и да било правни последици¹⁰. Това е така, защото нищото не може да породи нещо. Например липсата на материална компетентност понякога се определя в административноправната теория и като „заграбване на компетентност“. Един административен акт е нищожен, както когато е издаден при липса на компетентност, така и когато е издаден при превишаването на пределите на компетентността на съответния орган. Това са две различни форми на нарушаването на компетентността, но последицата е една и съща – нищожност на издадения акт.

В правната теория и практика се поставя и важният въпрос за правните средства срещу нищожността на административните актове, издадени при липса на компетентност. Особено важен в тази насока е научният принос на административноправната теория. Едно от тези средства е прогласяването (обявяването) на нищожността на акта, като прогласяването може да стане по следните начини¹¹:

а) от автора на нищожния акт – било по повод на сезиране от заинтересован правен субект, по предложение на прокурора или служебно;

8 Лазаров, К., Къндева, Е., Еленков, А. Коментар на административно-процесуалния кодекс. София, Център за обучение на адвокати „Кръстю Цончев, 2007, с. 169; Хрусанов, Д., Костов, Д., Къндева, Е., Лазаров, К. Нови моменти в административния процес според АПК – тематичен коментар. София, Сиела, 2007, с. 175 и сл.

9 Сборник „Постановления и тълкувателни решения на Върховния съд на Република България, 1953-1991, кн. 1, София, СЮБ, 1991, с. 646, 648.

10 Дерменджиев, Ив., Костов, Д., Хрусанов, Д. Административно право на Република България (Обща част). София, Сиби, 2001, с.186.

11 Лазаров, К. Недействителност на административните актове. София, Сиела, 1998, с. 45-47.

- б) прогласяването на нищожността може да стане и от по-горестоящия административен орган, който е овластен да отменя дадената категория актове (но не от всеки горестоящ орган);
- в) обявяването на нищожността на акта може да стане и от съда.

Именно третият начин за прогласяването на нищожността е най-ефективният поради високия му интензитет на правно въздействие, по пътя на което правният спор се решава от съда категорично и безспорно.

Друго правно средство срещу нищожността е игнорирането (незачитането) на нищожния акт от адресата му и от всяко друго заинтересовано лице или от друг държавен орган¹². В много случаи игнорирането на нищожния акт е напълно достатъчно и не е необходимо формалното обявяване на нищожността по посочените по-горе начини.

Следващо важно средство срещу нищожността е косвеният съдебен контрол, който се упражнява, когато изходът от един съдебен процес е обусловен преюдициално от съдебната преценка за валидността на съответния акт¹³. Тази теоретична конструкция е безспорна и се основава както на правен анализ, така и на съдебна практика. **В конкретния случай искаме Върховният административен съд да обяви нищожността на решение на ЦИК № 3999-HP от 11.11.2016 г., представляващо правно основание за издаването на обжалваното решение на ЦИК № 4000-HP от 11.11.2016 г., тоест изходът от настоящия съдебен процес е обусловен преюдициално от съдебната преценка за валидността на решение на ЦИК № 3999-HP от 11.11.2016 г.**

Принципът за спазването на компетентността на държавните органи е един от фундаменталните устои на правовата държава и свързанте с нея правна сигурност и правна стабилност.

ЗПУГДВМС и ИК не съдържат овлаштаващи правни норми, въз основа на които ЦИК да има правомощието да обективира в свое решение анализ на несъответствията между повторно въведените данни от протоколите на секционните

12 Лазаров, К. Недействителност на административните актове. София, Сиела, 1998, с. 48.

13 Лазаров, К. Недействителност на административните актове. София, Сиела, 1998, с. 52-53.

избирателни комисии в ЦИК и сравняването им с данните от екземплярите на тези протоколи, въведени в РИК, от гласуването в национален референдум.

Съгласно чл. 57, ал.1, т. 47 от ИК ЦИК „извършива анализ на проведените избори и внася в Народното събрание доклад, който може да съдържа предложения за усъвършенстване на изборното законодателство.“ Очевидно това правомощие не е и не може да бъде легална опора за издаването на решение на ЦИК № 3999-НР от 11.11.2016 г.

ЦИК посочва като правно основание за приемането на решение на ЦИК № 3999-НР от 11.11.2016 г. чл. 346 от ИК и § 2 от ПЗР на ЗПУГДВМС, но това няма как да бъде правно основание за приемането на решение на ЦИК № 3999-НР от 11.11.2016 г. поради следните аргументи:

- по същество § 2 от ПЗР на ЗПУГДВМС съдържа само общо препращане, което няма как да бъде легална опора за прилагането на чл. 346 от ИК по отношение на националния референдум, тъй като за това се изиска изрично препращане (каквото в случая няма), а не общо препращане;
- смисълът и съдържанието на чл. 346 от ИК е съвсем различен и не обхваща въпросите, по които ЦИК се произнася в решение на ЦИК № 3999-НР от 11.11.2016 г.;
- общата препращаща норма на § 2 от Преходните и Заключителни разпоредби на ЗПУГДВМС релевира само прилагането на съответните разпоредби на ИК досежно неуредените в ЗПУГДВМС въпроси относно произвеждането на референдума, но не релевира прилагането на съответните разпоредби на ИК досежно неуредените в ЗПУГДВМС въпроси относно действия, извършвани от ЦИК след произвеждането на референдума и непопадащи в обхвата на произвеждането на референдума;
- решение на ЦИК № 3999-НР от 11.11.2016 г. не се отнася до произвеждането на референдума, а само до действия, извършени от ЦИК след произвеждането на референдума и непопадащи в обхвата на произвеждането на референдума, и следователно няма как да се прилагат „съответните разпоредби“ на ИК, тъй като общата препращаща норма на § 2 от Преходните и Заключителни разпоредби на ЗПУГДВМС се отнася само до прилагането на

съответните разпоредби на ИК досежно неуредените в ЗПУГДВМС въпроси относно произвеждането на референдума, но не се отнася до прилагането на съответните разпоредби на ИК досежно неуредените в ЗПУГДВМС въпроси относно действия, извършвани от ЦИК след произвеждането на референдума и непопадащи в обхвата на произвеждането на референдума;

- предметът на решение на ЦИК № 3999-НР от 11.11.2016 г. „*анализ на несъответствията между повторно въведените данни от протоколите на секционните избирателни комисии в ЦИК и сравняването им с данните от екземплярите на тези протоколи, въведени в РИК, от гласуването в националния референдум на 6 ноември 2016 г.*“ не се включва в произвеждането на референдума, а представлява действие, извършвано от ЦИК след произвеждането на референдума и непопадащо в обхвата на произвеждането на референдума.

Видно от Приложение № 5 (най-долу на последната му страница), представляващо неразделна част от решение на ЦИК № 3999-НР от 11.11.2016 г.: броят на грешките в протоколите е 558; а броят протоколи с грешки и липсващи протоколи е 345.

Чрез Приложение № 1 и Приложение № 5 към решение на ЦИК № 3999-НР от 11.11.2016 г. ЦИК по същество променя съдържанието на посочените в същите Приложения протоколи на секционните избирателни комисии („СИК“), въпреки че тези протоколи на СИК са официални свидетелстващи документи и ЦИК по закон няма правомощия и няма компетентност да променя съдържанието им. В конкретния случай ЦИК „фасадно“ се скрива зад повърхностната формула на отстраняване на „несъответствия“ и „явни фактически грешки“, въпреки че това, което ЦИК по същество извършва е грубо и тежко нарушение на правилата, защото ЦИК променя съдържанието на протоколи на секционните избирателни комисии („СИК“), въпреки че тези протоколи на СИК са официални свидетелстващи документи. Това води като правна последница до противоречие между базата данни на ЦИК и истинското съдържание на посочените в същите Приложения № 1 и № 5 протоколи на секционните избирателни комисии. Безспорно е, че когато един орган - в случая ЦИК

- незаконно си просвоява правото да отстранява грешки и несъответствия в официални свидетелстващи документи (в случая посочените протоколи на СИК, посочени в Приложение № 1 и № 5 от решение на ЦИК № 3999-НР от 11.11.2016 г.), без да има правно основание за това, същият по същество променя съдържанието им и по този начин опорочава резултата от националния референдум. Резултатите от националния референдум щяха да бъдат други, ако ЦИК не беше извършила това грубо нарушение, фасадно прикривайки се зад чл. 346 от ИК.

Протоколите на СИК имат нормативно определено съдържание и се съставят от СИК във връзка с отразяването на съществените факти от референдумния процес, установяващи законосъобразното му протичане. За това те са официални свидетелстващи документи с материална доказателствена сила за фактите, отразени в тях и тази материална доказателствена сила е задължителна за съда при оценката на доказателствата по делото (Решение № 3079 от 18.03.2008 г. по адм. д. № 439/2008 г., IV отд. на ВАС).

Правната същност на протокола на СИК е такава, че това е документ, съставен от длъжностни лица в кръга на тяхната компетентност и като такъв има характер на официален документ, което го прави годно доказателствено средство, ползвашо се с материална доказателствена сила за отразените в него факти. ЦИК няма компетентност да променя съдържанието на протоколите на секционните избирателни комисии, но въпреки това ЦИК прави точно това в решение на ЦИК № 3999-НР от 11.11.2016 г., видно от Приложение № 1 и Приложение № 5 към него. Нещо повече – ЦИК променя числата, отразени в различни точки от процесните протоколи на СИК, посочени в Приложение № 1 и № 5 от решение на ЦИК № 3999-НР от 11.11.2016 г. ЦИК променя и числата в точка 4 (брой на намерените бюлетини в кутията без плик) от посочените в Приложение № 1 и Приложение № 5 протоколи на СИК, като ги нулира, тоест превръща тези числа по точка 4 от протоколите в нула, без да има никаква компетентност за това. По този противозаконен начин ЦИК опорочава резултата от националния референдум, защото превръща в нула много над 13 000 бюлетини без пликове и приема, че те не съществуват, защото броят им е нула. Съгласно чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗПУГДВМС бюлетината е недействителна, когато е намерена в кутията без плик. Сборът от недействителните бюлетини,

включително и тези, които са недействителна по чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗПУГДВМС (недействителни, когато са намерени в кутията без плик) плюс действителните бюлетини образуват заедно математическата величина на участвалите в националния референдум гласоподаватели по смисъла на чл. 23, ал. 1 от ЗПУГДВМС, която величина следва да бъде сравнена с величината на участвалите в последните избори за Народно събрание, които съгласно решение № 1300-НС от 09.10.2014 г. (качено на интернет страницата на ЦИК) са 3 500 585 избиратели. Ако ЦИК не беше нулирала числата по точка 4 от протоколите на СИК, посочени в Приложение № 1 и Приложение № 5 към решение на ЦИК № 3999-НР от 11.11.2016 г., както и числата по другите точки от протоколите на СИК, посочени в Приложение № 1 и Приложение № 5 към решение на ЦИК № 3999-НР от 11.11.2016 г., то тогава ще е налице хипотезата на чл. 23, ал.1 от ЗПУГДВМС „*Предложението, предмет на референдума, е прието, ако в гласуването са участвали не по-малко от участвалите в последните избори за Народно събрание и ако с "да" са гласували повече от половината от участвалите в референдума избиратели*“.

Нишожността на решение на ЦИК № 3999-НР от 11.11.2016 г. по същество опорочава и последващото решение на ЦИК № 4000 от 11.11.2016 г. (в случая обжалвано с настоящата жалба) за обявяването на резултатите от националния референдум, защото последното се основава на едно нишожно решение на ЦИК.

2.2. С настоящата жалба обжалваме решение на Централната избирателна комисия („ЦИК“) № 4000-НР от 11.11.2016 г. относно: обявяване на резултатите от гласуването в националния референдум на 6 ноември 2016 г., публикувано на интернет страницата на ЦИК на 11.11.2016 в 18:49 часа и Ви молим да го отмените поради това, че в обжалваното решение липсват фактически основания за издаването му.

В обжалваното решение на ЦИК няма посочени фактически основания за издаването му. Фактическите основания е следвало да бъдат посочени в обжалваното решение изчерпателно, изрично, точно, ясно и конкретно, но това не е сторено от ЦИК и с това ЦИК е нарушила изискването за посочване на конкретни фактически основания за издаване на акта.

В конкретния случай неспазването на установената форма опорочава обжалваното решение и го прави унищожаемо, тоест подлежащо на отмяна.

Нарушено е едно от изискванията за действителност на административните актове - изискването за спазването на установената форма на административния акт.

В случая правно релевантни са чл. 184 от АПК във връзка с чл. 146, т. 2 от АПК (неспазване на установената форма) и чл. 74 от АПК във връзка с чл. 59, ал. 1, т. 4 от АПК (фактически и правни основания за издаване на акта).

Обжалваното решение подлежи на отмяна, като такова е искането ни и в настоящата точка от жалбата ни.

2.3. Моля да обявите нищожността / или да отмените обжалваното решение на ЦИК № 4000-НР от 11.11.2016 г. на основание чл. 146, т. 5 от АПК (несъответствие с целта на закона), защото с обжалваното решение по същество се подменя волята на гласоподавателите, като се приравняват на несъществуващи и невлияещи върху резултата от референдума онези гласоподаватели, участвали в националния референдум, чийто бюлетини са намерени в кутиите без пликове, с което се постига неправомерна цел – незаконно намаляване на броя на участвалите в националния референдум по смисъла на чл. 23, ал. 1 от ЗПУГДВМС. В конкретния случай ЦИК издава обжалвания акт, за да го използва за постигането на друга цел, различна от законоустановената – налице е порокът превратно упражняване на власт. Актът е недействителен, щом с него се преследва цел, различна от законоустановената.

2.4. При условията на евентуалност в случай че не обявите цялостната нищожност на решение на ЦИК № 4000-НР от 11.11.2016 г. относно: обявяване на резултатите от гласуването в националния референдум на 6 ноември 2016 г., публикувано на интернет страницата на ЦИК на 11.11.2016 в 18:49 часа, както и в случай че не го отмените, то тогава Ви молим да го обявите за нищожно в частта му, където е постановено следното: „Налице е хипотезата на чл. 23, ал. 3 от ЗПУГДВМС“ поради липса на компетентност на ЦИК да се произнася по този въпрос.

ЦИК има компетентност да обяви резултатите от гласуването в националния референдум, но няма компетентност да дава правни

квалификации на резултата и да прави правни изводи въз основа на обявения резултат. ИК и ЗПУГДВМС не съдържат норми, предоставящи на ЦИК правомощие да дава правни квалификации на резултата и да прави правни изводи въз основа на обявения резултат. ЦИК няма компетентност да се произнася коя от хипотезите на чл. 23 от ЗПУГДВМС е налице. За да може ЦИК да се произнася по въпроса коя от хипотезите на чл. 23 е налице е необходимо да има изрична правна норма в този смисъл, а такава няма в действащото законодателство. Оттук следва, че частта от обжалваното решение, в която е казано, че е налице хипотезата на чл. 23, ал. 3 от ЗПУГДВМС, е нищожна поради липса на компетентност на ЦИК.

2.5. С настоящата жалба оспорваме решение на ЦИК № 4000-НР от 11.11.2016 г. и резултатите от националния референдум на 06 ноември 2016 г., обявени с горецитираното решение на ЦИК, на основание съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Националният референдум е произведен при съществени нарушения на административнопроизводствени правила и тези съществени нарушения опорочават резултатите, обявени с обжалваното решение на ЦИК. Резултатът от референдума не би бил този, обявен от ЦИК, ако не бяха извършени съществените нарушения на референдумното законодателство и правила. Тези неправомерни факти сериозно въздействат на крайните резултати, обявени от ЦИК, тъй като ако ги нямаше тези груби нарушения, ЦИК в решението си щеше да обяви резултати, включени в хипотезата на чл. 23, ал. 1 от ЗПУГДВМС, а това означава, че допуснатите нарушения са съществени.

Недействителност на резултатите от референдума би бил налице при допуснати съществени нарушения на процеса по произвеждане на референдума, дали пряко отражение върху валидността на вота на гласоподавателите, както и такива при отчитане на проведения референдум. Точно такива конкретни нарушения са били извършени при произвеждането на референдума и при отчитането на резултатите от него.

Следва да се отбележи, че за да бъде опорочен един резултат, не е достатъчно само да е допуснато нарушение на процедурата, а то трябва да е съществено. Нееднократно в съдебната практика и в множество теоретични разработки на различни автори от областта на юридическата материя е правено разграничение кога нарушението е "съществено" и кога е "несъществено" предвид липсата на легално определение на тези понятия, и по-конкретно, че нарушението е "съществено" тогава, когато то само по себе си опорочава процедурата, тоест допускането му се отразява на съдържанието на акта и ако не е било допуснато, то крайният резултат би бил различен.

Необходимо е на това място да се спомене и едно решение на Конституционния съд на Република България, което макар и да е относно законността на избори за народни представители, дава разрешение на принципни въпроси. Според решение № 13 от 28.11.2013 г. по конст. дело № 14/2013 г., за да бъдат обявени изборите за незаконни, трябва да се констатира, че са едновременно налице две предпоставки: съществени, особено тежки нарушения на изборния процес, относими към основополагащите демократични конституционни принципи на избирателното право (общо, равно и пряко избирателно право с тайно гласуване - чл. 10 от Конституцията) и тежестта на тези нарушения да е от такова естество, че да е невъзможно да се установи действителната воля на избирателите.

При произвеждането на референдума е имало многобройни нарушения - например това, че секционните избирателни комисии не са давали пликове на гласоподавателите и поради това последните са гласували с бюлетини без пликове. Щом в кутиите са намерени бюлетини без пликове, това означава, че членовете на секционните избирателни комисии не са си изпълнили публичноправните задължения - или защото не са давали пликове на гласоподавателите или защото не са упражнили контрол по отношение на наличието на пликове при пускане на бюлетините в кутията. Секционните избиратели комисии изпълняват публичноправни функции и имат публичноправни правомощия. Те се назначават по линия на държавно-властови механизъм. Не може държавата и публичноправните институции и органи да черпят права от собственото си противоправно поведение и от противоправното поведение на длъжностни лица, натоварени с публични функции

(членовете на секционните избирателни комисии) и да прехвърлят тежестта от неспазване на закона върху резултатите от референдума.

Видно от Приложение № 5 (най-долу на последната му страница), представляващо неразделна част от решение на ЦИК № 3999-НР от 11.11.2016 г.: броят на грешките в протоколите е 558; а броят протоколи с грешки и липсващи протоколи е 345.

След като съдът направи проверка в интернет страницата на ЦИК (www.cik.bg), ще установи многобройни нарушения. За илюстрация на твърдението ни посочваме някои от примерите:

Пример 1.

Протокол на СИК 162203026 – ИР Пловдив- град – първичен.

Протоколът след корекция в т.3 от РИК Пловдив-град съдържа коригиране на броя на намерените бюлетини, без да е извършено повторно преброяване.

Пример 2.

Протокол на СИК162205023 - ИР Пловдив- град – първичен.

Протоколът след корекция от РИК в т.5.2 „в“ - коригиран е броят на бюлетини без отбелязан отговор, с отбелязани и двата отговора на въпроса или бюлетини, в които не може еднозначно да бъде определен отговора на въпроса, в 5.3 „в“ - коригиран е броят на бюлетини без отбелязан отговор, с отбелязани и двата отговора на въпроса или бюлетини, в които не може еднозначно да бъде определен отговора на въпроса, т.6 - коригиран е броят на недействителни бюлетини и празни пликове и в 6 „а“ - коригиран е броят на недействителни бюлетини от първичния протокол в РИК Пловдив-град, без да е извършено повторно преброяване.

Пример 3.

Протокол на СИК162201031- ИР Пловдив- град – първичен.

Протоколът след корекция от РИК - в т. 1, т. 2 с подписи на корекцията, т. 3 направена е корекция без подписи, посочено е число различно от числото в първичния протокол.

Пример 4.

Протокол на СИК162205059- ИР Пловдив- град – първичен.

Протоколът след корекция, незнайно от коя комисия (дали от СИК или от РИК) - в т.2 посоченото число в първичния протокол е дописано/променено без подписи на членовете на СИК

Пример 5.

Протокол на СИК 172800011- ИР Пловдив-област-община Садово – първичен.

Протоколът (с.Богданица-община Садово) след корекция от РИК - в т. 5.1 „в“, т. 5.2 „в“ и т.5.3 „в“ - корекциите на посочените в съответните точки бюлетини са направени, без да е извършено повторно преброяване, заличено е числото от първичния протокол, отразено е ново число, което също повторно е коригирано.

Пример 6.

Протокол на СИК 174100011- ИР Пловдив-област – първичен.

Протоколът (гр.Стамболовски) - след корекция от РИК - в т. 6 и ба от първичния протокол – коригиране на броя без да е извършено повторно преброяване.

Пример 7.

Протокол на СИК 174100002- ИР Пловдив-област – първичен.

Протоколът (гр. Стамболовски) след корекция от РИК - в т.2 и т. ба от първичния протокол.

Пример 8.

Протокол на СИК 173300012- ИР Пловдив-област -община Съединение – първичен.

Протоколът (с. Неделево - община Съединение) след корекция от РИК - в т. 1, в т. 5.1 „а“, в т. 5.2. „а“, т. 5.3. „в“. - коригиран е броят, без да е извършено повторно преброяване.

Пример 9.

Протокол на СИК 173300014- ИР Пловдив-област-община Съединение – първичен.
Протоколът (с. Драгомир - община Съединение) - след корекция от РИК - в т. 2 е видимо, за да съответства на броя в т. 3 от първичния протокол.

Пример 10.

Протокол на СИК 173300011- ИР Пловдив-област-първичен.
Протоколът (с. Голям Чардак - община Съединение) след корекция от РИК - в т. 2 е видимо, за да съответства, но броя по т.3 и в т. 5.2. „в“ от първичния протокол, без да е извършено преброяване

Пример 11.

Протокол на СИК 070500025 – ИР Габрово – първичен.
Протоколът след корекции от РИК - в т.1 (брой на гласоподавателите по списък), т.2. (брой на гласувалите според подписите в избирателния списък), точки 5.1, 5.2. до 5.3 от първичния протокол РИК Габрово с оглед на постигане на контролата, заложена за изчисление. Корекциите са извършени без повторно преброяване.

Пример 12.

Протокол на СИК 111800065 – ИР Ловеч – първичен.
От т.4 в протокола е видно, че в избирателната кутия са намерени 127 бюлетини без плик, което означава, че в нарушение на ЗПУГДВМС СИК не е давала пликове на гласоподавателите.

Пример 13.

Протокол на СИК 102900105 – ИР Кюстендил – първичен след корекции в РИК.
От т.4 в протокола е видно, че в избирателната кутия са намерени 131 бюлетини без плик, което означава, че в нарушение на ЗПУГДВМС СИК не е давала пликове на гласоподавателите.

Пример 14.

Протокол на СИК 326400271 – ИР Чужбина (Германия, Хамбург) – първичен.

От протокола е видно, че броят на гласувалите според подписите в избирателния списък е 667, а в урната са намерени 607 бюлетини. Подисали ли са избиратели, без да са гласували? От т.4 в протокола е видно, че в избирателната кутия са намерени 607 бюлетини без плик, което означава, че в нарушение на ЗПУГДВМС СИК не е давала пликове на гласоподавателите.

Пример 15.

Протокол на СИК 326400306 – ИР Чужбина (Германия, Мюнхен) – първичен. В протокола е записано, че както броят на избирателите по списък е 0, така и броят на гласувалите според подписите в избирателния списък е 0. В същото време в избирателната кутия са намерени 708 бюлетини от които 708 без плик. Това означава, че в нарушение на ЗПУГДВМС СИК не е давала пликове на гласоподавателите.

Бележка относно Пример 12, Пример 13, Пример 14 и Пример 15: Само от горепосочените четири протокола (по Пример 12, Пример 13, Пример 14 и Пример 15) е видно, че намерените бюлетини без плик са 1573 броя, а ЦИК официално в обжалваното решение обявява, че общият брой на всички бюлетини, намерени в кутиите без пликове, са едва 550 за цялата страна?!

Пример 16.

Протокол на СИК 151000007 – ИР Плевен – първичен след корекции в РИК. Корекции от РИК в т.5.1, 5.2. до т. 5.3. само и единствено в броя на действителните бюлетини с отговор „НЕ“. Корекцията е направена без повторно преброяване на бюлетините.

Пример 17.

Протокол на СИК 071200001 – ИР Габрово – първичен след корекции в РИК. Корекции в т.5.1 „в“, 5.2. „в“ до т. 5.3 „в“ от РИК . Корекцията е направена без повторно преброяване на бюлетините, а е търсено постигането единствено на контролата заложена в протокола.

Пример 18.

В протоколите на всички РИК (с обобщените цифрови данни от протоколите на всички СИК в областта) официално публикувани в интернет страницата на ЦИК, сумата от числата в т. 5 - "Брой на намерените бюлетини в кутията без плик" е 1926, т.е. всички числа - от наличните в протоколите на СИК, през тези на РИК и официалните резултати от ЦИК са все различни.

Инициативният комитет е изпратил жалби от своята електронна поща (referendum@slavishow.com) до електронните пощи на допускотошените районни избирателни комисии („РИК“) (електронните им пощи са посочени на интернет страниците на РИК), като освен това пълномощник на Инициативния комитет заедно с подаването на всяка жалба се провеждал и телефонен разговор за това с всяка съответна РИК. Жалбите на Инициативния комитет са, както следва:

ЖАЛБИ, ПОДАДЕНИ ОТ ИНИЦИАТИВНИЯ КОМИТЕТ, И РАЗГЛЕДАНИ ОТ РАЙОННИТЕ ИЗБИРАТЕЛНИ КОМИСИИ:

1. ЖАЛБА ДО РИК 13 МИР ПАЗАРДЖИК ЗА НАРУШЕНИЯ В С. ЗЛОКУЧЕНЕ, ОБЩИНА СЕПТЕМВРИ. ЧЛЕН НА СИК Е СТЕФАН МАЛИНОВ, ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИК ОТ ОПРЕДЕЛЕНА ПОЛИТИЧЕСКА ПАРТИЯ. С РЕШЕНИЕ 217 – ПВР/НР, 06.11.2016 РИК СЧИТА ЖАЛБАТА ЗА ОСНОВАТЕЛНА И ОТСТРАНЯВА ЛИЦЕТО ОТ НАЗНАЧЕНИТЕ ЧЛЕНОВЕ НА СИК.

2. ЖАЛБА ДО РИК 23 МИР СОФИЯ ЗА СЛЕДНИТЕ НАРУШЕНИЯ:

- В ИЗБИРАТЕЛНА СЕКЦИЯ 27, 139-ТО ОУ, ГР.СОФИЯ, КЪДЕТО ЧЛЕНОВЕТЕ НА СИК ОБЯСНЯВАТ НА ГЛАСОПОДАВАТЕЛИТЕ, ЧЕ ПЪРВО СЕ ГЛАСУВА ЗА ПРЕЗИДЕНТ, КАТО СЛЕД ТОВА ГИ КАРАТ ДА СЕ РЕДЯТ ОТНОВО НА ОПАШКА, ЗА ДА ГЛАСУВАТ ЗА РЕФЕРЕНДУМ.

- В СЪЩАТА ЖАЛБА СА ПОСОЧЕНИ И НАРУШЕНИЯ В ИЗБИРАТЕЛНА СЕКЦИЯ 87, 51-ВО ОУ, ЖК КРАСНО СЕЛО, КЪДЕТО В СЕКЦИЯТА НЕ ПРЕДЛАГАТ БЮЛЕТИНИ ЗА РЕФЕРЕНДУМА.

ПО ПЪРВОТО НАРУШЕНИЕ НЯМА РЕШЕНИЕ, А ЗА ВТОРОТО – С РЕШЕНИЕ НОМЕР 124-ПВР/НР РИК 23 УКАЗВА НА СИК 87 ДА СПАЗВА СТРИКТНО ЗАКОНА И МЕТОДИЧЕСКИТЕ УКАЗАНИЯ НА ЦИК.

3. ЖАЛБА ДО РИК 24 МИР СОФИЯ ЗА НАРУШЕНИЯ В ИЗБИРАТЕЛНА СЕКЦИЯ 45, 95 СУ, КЪДЕТО НА ИЗБИРАТЕЛИТЕ НЕ СЕ ДАВА ИНФОРМАЦИЯ, ЧЕ ИМА И РЕФЕРЕНДУМ, А СЕ ПРЕДОСТАВЯ САМО БЮЛЕТИНА ЗА ПРЕЗИДЕНТ. С РЕШЕНИЕ 125-ПВР/НР РИК УКАЗВА ПО ТЕЛЕФОНА НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА СИК 45, СТРИКТНО ДА СПАЗВА МЕТОДИЧЕСКИТЕ УКАЗАНИЯ НА ЦИК.

4. ЖАЛБА ДО РИК 25 МИР СОФИЯ ЗА СЛЕДНИТЕ НАРУШЕНИЯ:

- В ИЗБИРАТЕЛНА СЕКЦИЯ 46, ЖК. НАДЕЖДА 2, 15-ТО СОУ, КЪДЕТО ЧЛЕНОВЕТЕ НА СИК ОБЯСНЯВАТ НА ГЛАСОПОДАВАТЕЛИТЕ, ЧЕ ПЪРВО СЕ ГЛАСУВА ЗА ПРЕЗИДЕНТ, КАТО СЛЕД ТОВА ГИ КАРАТ ДА СЕ РЕДЯТ ОТНОВО НА ОПАШКА, ЗА ДА ГЛАСУВАТ ЗА РЕФЕРЕНДУМ.
- СЪС СЪЩАТА ЖАЛБА СА ПОСОЧЕНИ И НАРУШЕНИЯ В ИЗБИРАТЕЛНА СЕКЦИЯ 39, ГР.СОФИЯ, Ж.К. КРАСНА ПОЛЯНА, 123-ТО СОУ, КЪДЕТО ЧЛЕН НА СИК ОБЯСНЯВА НА ГЛАСОПОДАВАТЕЛИТЕ, ЧЕ ИМАТ ПРАВО ДА ГЛАСУВАТ САМО ПО ЕДИН ОТ ТРИТЕ ВЪПРОСА.

С РЕШЕНИЕ НОМЕР 3476-ПВР/НР ПО ПЪРВОТО НАРУШЕНИЕ РИК ДАВА НЕЗАБАВНИ УКАЗАНИЯ НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ, ДА СЕ ПРЕДСТАВЯТ И ДВЕТЕ БЮЛЕТИНИ, ЗА ДА МОЖЕ ИЗБИРАТЕЛЯТ ДА ГЛАСУВА ЕДНОВРЕМЕННО, А ПО ВТОРОТО НАРУШЕНИЕ РИК ДАВА НЕЗАБАВНО УКАЗАНИЕ НА СИК, ЧЕ СЛЕДВА ДА УКАЗВАТ НА ИЗБИРАТЕЛИТЕ, ЧЕ ИМАТ ПРАВО ДА ГЛАСУВАТ ЗА ВСИЧКИ ВЪПРОСИ НА РЕФЕРЕНДУМА

5. ЖАЛБА ДО РИК 25 МИР СОФИЯ ЗА СЛЕДНИТЕ НАРУШЕНИЯ:

- В ИЗБИРАТЕЛНА СЕКЦИЯ 6, ГР. СОФИЯ, Ж.К. СВ.ТРОИЦА, 45-ТО СОУ НЕ СЕ ПРЕДЛАГАТ БЮЛЕТИНИ ЗА РЕФЕРЕНДУМА
- В ИЗБИРАТЕЛНА СЕКЦИЯ 17, ГР. СОФИЯ, 140-ТО СУ,Ж.К ОБЕЛЯ 2 НЕ СЕ ПРЕДЛАГАТ БЮЛЕТИНИ ЗА РЕФЕРЕНДУМА.
- В ИЗБИРАТЕЛНА СЕКЦИЯ 17, ГР. БАНКЯ,ВМИ, УЛ. ИВАН ВАЗОВ 5 НЕ РАЗПОЛАГАТ С ПЛИКОВЕ ЗА ПОСТАВЯНЕ НА БЮЛЕТИНАТА ЗА РЕФЕРЕНДУМ И ИЗБИРАТЕЛИТЕ Я ПУСКАТ БЕЗ ПЛИК.

ПО ПЪРВОТО НАРУШЕНИЕ РИК ДАВАТ НЕЗАБАВНИ УКАЗАНИЯ НА СИК ДА ИНФОРМИРАТ ГЛАСОПОДАВАТЕЛИТЕ, ЧЕ ИМАТ ПРАВО ДА ГЛАСУВАТ ЗА РЕФЕРЕНДУМА И ДА ИМ ПРЕДОСТАВЯТ БЮЛЕТИНИ С ПЛИКОВЕ ЗА РЕФЕРЕНДУМА.

ПО ВТОРОТО НАРУШЕНИЕ РИК ДАВАТ НЕЗАБАВНИ УКАЗАНИЯ НА СИК ДА НЕ ПРОПУСКАТ ДА ИНФОРМИРАТ ГЛАСОПОДАВАТЕЛИТЕ, ЧЕ ИМАТ ПРАВО ДА ГЛАСУВАТ НА РЕФЕРЕНДУМА И ДА ИМ ПРЕДОСТАВЯТ БЮЛЕТИНИ С ПЛИКОВЕ ЗА РЕФЕРЕНДУМА.

ПО ТРЕТОТО НАРУШЕНИЕ РИК установява, че СЕКЦИЯТА В БАНКЯ Е СЛУЖЕБНА И СА ВПИСАНИ ДОПЪЛНИТЕЛНО ИЗБИРАТЕЛИ, ПОРАДИ КОЕТО СЕ Е НАЛОЖИЛО ДОСТАВЯНЕ НА ДОПЪЛНИТЕЛЕН БРОЙ ПЛИКОВЕ.

ЖАЛБИ, ПОДАДЕНИ ОТ ИНИЦИАТИВНИЯ КОМИТЕТ, И НЕРАЗГЛЕДАНИ ОТ РАЙОННИТЕ ИЗБИРАТЕЛНИ КОМИСИИ:

- 1. ЖАЛБА ДО РИК 29 МИР ХАСКОВО ЗА НАРУШЕНИЯ В ИЗБИРАТЕЛНА СЕКЦИЯ 6, В НУ“ОТЕЦ ПАИСИЙ” И СЕКЦИЯ 1 В СУ „ИВАН ВАЗОВ“ В ГР. СИМЕОНОВГРАД, КАКТО И СЕКЦИЯ 95 В ОУ“КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ“ ГР.ХАСКОВО, КЪДЕТО В СЕКЦИИТЕ НЕ СЕ ПРЕДЛАГАТ БЮЛЕТИНИ ЗА РЕФЕРЕНДУМА.**
- 2. ЖАЛБА ДО РИК 26 МИР СОФИЯ-ОБЛАСТ ЗА НАРУШЕНИЯ В ИЗБИРАТЕЛНИ СЕКЦИИ 33,34,35 В НУ „ПЕТЬР БЕРОН“, ГР.САМОКОВ, КЪДЕТО В СЕКЦИИТЕ НЕ СЕ ПРЕДЛАГАТ БЮЛЕТИНИ ЗА РЕФЕРЕНДУМА.**
- 3. ЖАЛБА ДО РИК 13 МИР ПАЗАРДЖИК ЗА НАРУШЕНИЯ В ИЗБИРАТЕЛНИ СЕКЦИИ 36,29 С. ДРАГИНОВО, СОУ „М. ДРАГИНОВ“, ОБЩ ВЕЛИНГРАД, КЪДЕТО НА ГЛАСОПОДАВАТЕЛИТЕ СЕ ОБЯСНЯВА, ЧЕ ПЪРВО ГЛАСУВАТ ЗА ПРЕЗИДЕНТ, ПОСЛЕ ЗА РЕФЕРЕНДУМ И ГИ КАРАТ ДА СЕ РЕДЯТ ДВА ПЪТИ НА ОПАШКИ.**
- 4. ЖАЛБА ДО РИК 16 МИР ПЛОВДИВ-ГРАД ЗА НАРУШЕНИЯ В СЕКЦИЯ 14, СУ „СИМОН БОЛИВАР“ И СЕКЦИЯ 66 СУ“П.К.ЯВОРОВ“, КЪДЕТО В СЕКЦИИТЕ НЕ СЕ ПРЕДЛАГАТ БЮЛЕТИНИ ЗА РЕФЕРЕНДУМА.**
- 5. ЖАЛБА ДО РИК 27 МИР СТАРА ЗАГОРА ЗА НАРУШЕНИЯ В ИЗБИРАТЕЛНА СЕКЦИЯ 36, ГР. КАЗАНЛЪК, ОУ „ЧУДОМИР“, КЪДЕТО НА ГЛАСОПОДАВАТЕЛИТЕ СЕ ОБЯСНЯВА, ЧЕ ПЪРВО ГЛАСУВАТ ЗА ПРЕЗИДЕНТ, ПОСЛЕ ЗА РЕФЕРЕНДУМ И ГИ КАРАТ ДА СЕ РЕДЯТ ДВА ПЪТИ НА ОПАШКИ.**
- 6. ЖАЛБА ДО РИК 24 МИР СОФИЯ ЗА СЛЕДНИТЕ НАРУШЕНИЯ:**
 - В ИЗБИРАТЕЛНА СЕКЦИЯ 23, 93-ТО ОУ ГР. СОФИЯ, КЪДЕТО В СЕКЦИЯТА НЕ ИНФОРМИРАТ ГЛАСОПОДАВАТЕЛИТЕ ЗА ГЛАСУВАНЕ ЗА РЕФЕРЕНДУМ. ЧАК ПРИ ПОИСКВАНЕ ОТ СТРАНА НА ГЛАСОПОДАВАТЕЛИТЕ ИМ СЕ ОБЯСНЯВА, ЧЕ ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ПЪРВО ГЛАСУВАТ ЗА ПРЕЗИДЕНТ, ПОСЛЕ ЗА РЕФЕРЕНДУМ И ГИ КАРАТ ДА СЕ РЕДЯТ ДВА ПЪТИ НА ОПАШКИ.
 - СЪС СЪЩАТА ЖАЛБА СЕ ПОСОЧВАТ И НАРУШЕНИЯ В ИЗБИРАТЕЛНИ СЕКЦИИ 36, 30-ТО СОУ И СЕКЦИЯ 37, ЧИТАЛИЩЕ „ИСКРА“ ГР. СОФИЯ, КЪДЕТО НА ГЛАСОПОДАВАТЕЛИТЕ СЕ ОБЯСНЯВА, ЧЕ ПЪРВО ГЛАСУВАТ ЗА ПРЕЗИДЕНТ, ПОСЛЕ ЗА РЕФЕРЕНДУМ И ГИ КАРАТ ДА СЕ РЕДЯТ ДВА ПЪТИ НА ОПАШКИ, КАКТО И НАРУШЕНИЯ В ИЗБИРАТЕЛНИ СЕКЦИИ: 54, СОУ „СТЕФАН

КАРАДЖА И 38, СОУ „ХРИСТО Г. ДАНОВ“, КЪДЕТО В СЕКЦИИТЕ НЕ СЕ ДАВАТ БЮЛЕТИНИ ЗА РЕФЕРЕНДУМА.

ЖАЛБИ, ПОДАДЕНИ ОТ ИНИЦИАТИВНИЯ КОМИТЕТ, БЕЗ ПУБЛИКУВАНИ РЕШЕНИЯ

1. ЖАЛБА ДО РИК 02 МИР БУРГАС ЗА СЛЕДНИТЕ НАРУШЕНИЯ:

- В СЕКЦИЯ 76, ОУ „ХРИСТО БОТЕВ“, ГР. БУРГАС, КЪДЕТО В СЕКЦИЯТА НЕ ПИТАТ ГЛАСОПОДАВАТЕЛИТЕ ДАЛИ ЖЕЛАЯТ ДА ГЛАСУВАТ ЗА РЕФЕРЕНДУМА, СЛЕД КОЕТО НАСТАВА ХАОС И ЧЛЕНОВЕ НА СИК ИЗРАЗЯВАТ НЕДОУМЕНИЕ ЗАЩО ХОРАТА ИСКАТ БЮЛЕТИНА ЗА РЕФЕРЕНДУМ!!!
- В СЕКЦИЯ 147 СУ „КОНСТАНТИН ПЕТКАНОВ“ ГР. БУРГАС, КЪДЕТО В СЕКЦИЯТА НЕ СЕ ПРЕДЛАГАТ БЮЛЕТИНИ ЗА РЕФЕРЕНДУМА

2.6. С настоящата жалба оспорваме решение на ЦИК № 4000-НР от 11.11.2016 г. и резултатите от националния референдум на 06 ноември 2016 г., обявени с горецитираното решение на ЦИК, на основание противоречие с материалноправни разпоредби. Обжалваното решение на ЦИК противоречи на материалния закон, тъй като ЦИК приема за несъществуващи и невлияещи върху резултатите гласовете (бюлетините) на гласоподавателите, чийто бюлетини са намерени в кутиите без пликове. Това е нарушение на материалния закон, защото съгласно чл. 19, ал.1, т. 1 такива бюлетини са обикновени недействителни бюлетини. Подалите ги гласоподаватели са участвали в референдума и техният брой е следвало да бъде включен в общия брой на гласоподаватели, участвали в референдума по смисъла на чл. 23, ал. 1 от ЗПУГДВМС.

Следва да се посочи безспорния факт, че протоколите на СИК са официални (свидетелстващи или т.н. удостоверителни, а не диспозитивни) документи по смисъла на чл. 179 от ГПК - издадени от длъжностни лица, каквито са членовете на избирателните комисии, по установения ред и форма и съставляват доказателство за отразените в тях обстоятелства.

Чл. 18 от ЗПУГДВМС гласи, че всеки гласоподавател гласува, като поставя в плик бюлетината, на която е зачертан избраният от него отговор “да” или “не”, поставя бюлетината в плика, излиза от кабината и го пуска в избирателната кутия, но този член трябва да се тълкува систематично във връзка с чл. 19, който изрично и ясно посочва хипотезите за недействителна бюлетина. Противозаконно е от общия брой на участвалите в референдума да се изключват гласоподавателите, чийто бюлетини са намерени в кутиите без пликове, които са един от видовете недействителни бюлетини. Това е правен абсурд, недопустим за държава, в чиято Конституция е записано, че е правова. В решението на ЦИК няма никаква юридическа логика защо от броя на участвалите в референдума се вадят гласоподавателите, чийто бюлетини са намерени в кутиите без пликове. Няма и логика по какъв критерий недействителните бюлетини се делят на такива, чийто гласоподаватели се считат за участвали в гласуването на референдума и такива, чийто гласоподаватели се считат за неучаствали в гласуването на референдума (например тези, чийто бюлетини са намерени в кутиите без пликове). Недействителните бюлетини, намерени в плик, не са нещо по-различно от недействителните бюлетини, намерени без плик. Законът не провежда такова разграничение и не дискриминира гласоподавателите на такива, подали бюлетина в плик, и такива, подали бюлетина без плик. Законът никъде не казва, че гласоподавателите, подали бюлетини без плик, се считат за неучаствали в гласуването на референдума. Бюлетините без плик са съществуващи и видими. Те не са подадени от невидими фантоми, а от гласоподаватели, които съществуват и са участвали в гласуването на референдума. Недопустим правен и житетски абсурд е да се приеме противозаконната теза на ЦИК, че част от участвалите в референдума гласоподаватели всъщност не са участвали в него. Няма по света правна система, която да третира участвалия в референдум като неучаствал.

Нещо повече - на изборите ЦИК не дели недействителните бюлетини на такива, подадени от участвали в гласуването и такива, подадени от неучаствали в гласуването, но когато става въпрос за референдума ги дели точно така. Това е пълен абсурд, който здравата юридическа логика не може да приеме.

ЦИК не дава отговор на въпроса според какви критерии смята за меродавен броя на гласувалите според намерените в кутията пликове, а не броят на гласувалите гласоподаватели според броя на гласовете (независимо дали са действителни или недействителни).

Бюлетина, намерена без плик, е най-обикновена недействителна бюлетина. Абсурдът е, че според ЦИК такава бюлетина е несъществуваща, тоест - това вече е друго, защото излиза, че гласоподавателят не е участвал в референдума, въпреки че е участвал.

На ЦИК не ѝ стига, че бюлетините без плик са недействителни – тя цели да ги превърне в несъществуващи и съответно резултатът от референдума да не е в хипотезата на чл. 23, ал. 1 от ЗПУГДВМС. Именно поради това ЦИК използва фикция, която не е предвидена в закона – ЦИК противозаконно приема, че бюлетините без пликове са несъществуващи бюлетини, подадени от неучаствали в референдума гласоподаватели. Фикцията на ЦИК е без легална опора.

Понятията „участие в гласуването“, „гласуване“ и „плик“ за различни и между тях няма знак за равенство. Те не са тъждествени. Не може да се отъждествяват неотъждествими понятия. Участието в гласуването не се свежда до плик, както неоснователно и противозаконни поддържа ЦИК. Бюлетините, намерени в кутиите без пликове са недействителни, но гласоподавателите, които са ги подали са участвали в гласуването. От значение за хипотезата на чл. 23, ал. 1 от ЗПУГДВМС са имено участвалите в референдума, а това включва всички действителни и недействителни гласове според протоколите на секционните избирателни комисии. Ясно е, че референдумът е в хипотезата на чл. 23, ал. 1 от ЗПУГДВМС.

Нещо повече - на основание § 2 от Преходните и Заключителни разпоредби на ЗПУГДВМС във връзка с чл. 437. (1) от ИК (*При установяване на резултатите от гласуването една бюлетина съответства на един глас, който може да е действителен или недействителен.*) може да се направи изводът, че ЦИК е нарушил и този материален закон, защото противозаконно приема, че гласоподавателите, чийто бюлетините са намерени в кутиите без пликове, не следва да се считат за участвали в гласуването по смисъла на чл. 23, ал. 1 от ЗПУГДВМС.

Доказателствени искания:

1. Моля да изискате от ЦИК да представи официално заверени преписи от всички протоколи на секционните избирателни комисии (или за процесуална икономия всичото лице да прегледа протоколите на секционните избирателни комисии, качени на интернет страницата на ЦИК – www.cik.bg) и да назначите съдебно-математическа (респективно съдебно-статистическа) експертиза, която след като се запознае с материалите по делото, да прегледа всички тези протоколи и да изпълни следните задачи:

1.1. да установи дали отразените данни във всички протоколи на секционните избирателни комисии изцяло съвпадат с отразените данни в обжалваното решение на ЦИК и ако не съвпадат – да се посочват несъответствията.

1.2. въз основа на всички протоколи на секционните избирателни комисии в качеството им на официални свидетелстващи документи да установи :

1.2.1. сборът от всички числа съгласно т. 3 от протоколите на секционните избирателни комисии;

1.2.2. сборът от всички числа съгласно т. 4 от протоколите на секционните избирателни комисии

1.2.3. сборът от всички числа съгласно т. 5.1. а) от протоколите на секционните избирателни комисии

1.2.4. сборът от всички числа съгласно т. 5.1. б) от протоколите на секционните избирателни комисии

1.2.5. сборът от всички числа съгласно т. 5.1. в) от протоколите на секционните избирателни комисии

1.2.6. сборът от всички числа съгласно т. 5.2. а) от протоколите на секционните избирателни комисии

1.2.7. сборът от всички числа съгласно т. 5.2. б) от протоколите на секционните избирателни комисии

1.2.8. сборът от всички числа съгласно т. 5.2. в) от протоколите на секционните избирателни комисии

- 1.2.9.** сборът от всички числа съгласно т. 5.3. а) от протоколите на секционните избирателни комисии
- 1.2.10.** сборът от всички числа съгласно т. 5.3. б) от протоколите на секционните избирателни комисии
- 1.2.11.** сборът от всички числа съгласно т. 5.3. в) от протоколите на секционните избирателни комисии
- 1.2.12.** сборът от всички числа съгласно т. 6 от протоколите на секционните избирателни комисии
- 1.2.13.** сборът от всички числа съгласно съгласно т. 6 а) от протоколите на секционните избирателни комисии
- 1.2.14.** сборът от всички числа съгласно т. 6 б) от протоколите на секционните избирателни комисии
- 1.3.** Като се има предвид информацията по т. 7 от протоколите на секционните избирателни комисии, да се установи колко е броят на протоколите по реда на 279, ал. 3 от ИК и в колко от протоколите на секционните избирателни комисии са отразени бележки и възражения на членове на комисията по взетите решения.
- 1.4.** Като се има предвид информацията в протоколите на секционните избирателни комисии, да се установи общият брой на постъпилите жалби, сигнали, възражения и заявления
- 2.** Моля да задължите ЦИК да предостави удостоверение с информация за броя на нарушенията, с които са сезирани секционните избирателни комисии, броя на нарушенията, с които са сезирани районните избирателни комисии, и броят на нарушенията, с които е сезирана ЦИК, както и информация колко от тези нарушения са установени с решения на секционните избирателни комисии, районните избирателни комисии и ЦИК.

Уважаеми Върховни съдии при Върховния административен съд,
след като установите посочените по-горе обстоятелства и след като
прецените изложените в жалбата съображения, аргументи и доводи,

- 1. Моля да отмените обжалваното решение на ЦИК № 4000-НР от 11.11.2016 г. поради това, че правното му основание е нищожно (несъществуващо), тъй като обжалваното решение се основава на нищожен административен акт - решение на ЦИК № 3999-НР от 11.11.2016 г., което на свой ред е нищожно поради липса на компетентност на ЦИК.**
- 2. Моля да отмените обжалваното решение на ЦИК № 4000-НР от 11.11.2016 г. поради това, че в обжалваното решение липсват фактически основания за издаването му.**
- 3. Моля да обявите нищожността / или да отмените обжалваното решение на ЦИК № 4000-НР от 11.11.2016 г., поради това че не съответства на целта на закона.**
- 4. При условията на евентуалност в случай че не обявите цялостната нищожност на обжалваното решение на ЦИК № 4000-НР от 11.11.2016 г., както и в случай че не го отмените изцяло, то тогава Ви молим да го обявите за нищожно в частта му, където е постановено следното: „Налице е хипотезата на чл. 23, ал. 3 от ЗПУГДВМС“ поради липса на компетентност на ЦИК.**
- 5. Моля да отмените обжалваното решение на ЦИК № 4000-НР от 11.11.2016 г. поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила при произвеждане на националния референдум.**
- 6. Моля да отмените обжалваното решение на ЦИК № 4000-НР от 11.11.2016 г. поради противоречието му с материалноправни разпоредби.**

Прилагаме:

- 1. Предложение до 43-ото Народно събрание от Инициативен комитет за произвеждане на национален референдум, входирано в Народното събрание с вх. № ПГ-516-00-21 от 08.02.2016 г.**

2. Констативен протокол за извършена проверка на опис и съдържание на внесена от Инициативен комитет на граждани подпiska, с вх. № 516-00-21 за произвеждане на национален референдум по посочените шест въпроса.
3. Протоколите, посочени в т. 2.5. от жалбата (Примери от 1 до 17).
4. Жалбите на Инициативния комитет до съответните районни избирателни комисии, посочени в т. 2.6. от жалбата.
5. Препис от настоящата жалба за другата страна.

Дата: 18 ноември 2016 г.

С УВАЖЕНИЕ:

(Станислав Тодоров Трифонов Председател и Представляващ
Инициативния комитет)